

Anul LV.

Nr. 43

Arad, 25 Octombrie 1931

Spiritul vremii.

Cu mare părere de rău și cu durere ne convingem tot mai mult, că în țara noastră, care se numără între cele mai creștine țări, începe tot mai mult a sufla duhul rău împotriva credinței, bisericii și așezămintelor ei celor sfinte. Aceasta se obseară mai mult între oamenii, ce să tin culți și cărturari. Ei propagă o evanghelia mincinoasă, ce este împrăștiată în toată lumea în mii și mii de scrieri. Iucearcă să distrugă biserică lui Hristos, care a fost mamă binefăcătoare, ocrotitoare și un izvor de lumină pentru tot omul. Bârfitorii credinței, în sumeșenia lor trufășă, au încercat să pună în locul lui Dumnezeu cel Atotputernic, rațiunea lor neputincioasă și supusă rătăcirilor. Părerile lor le îmbracă în formă seducătoare, aşa că cel ușor crezători le primesc repede, ca ceva noutate.

Este adevărat, că știința de astăzi, mai ales tehnica, a făcut progrese enorme. A cucerit văzduhul și a supus valurile marii stăpânirei sale. Cu iuțală ne mai pomenită se trimet cuvintele și cântecele oamenilor dela o margine până la ceealaltă margine a lumelui. Razele luminei sunt silite să ne reproducă icoane atât de fideli, încât își face impresia că oamenii vorbesc și vietăile trăesc și se mișcă înaintea ochilor. Ar trebui să vedem în aceste lucruri tot pași ce tind spre desăvârșire și spre scopul creerii omului pe pământ, ca să tindă tot la mai multă cultură și desăvârșire, împlinind porunca Mântuitorului „fiți desăvârșiți precum și Tatăl meu din ceriuri desăvârșit este“. Dar și tot progresul omenirei, nu afișăm multămire, nici pace, nici liniște între oameni. Fiindcă progresul acesta este numai de ordin intelectual

(Continuarea în pag. 2)

Îngrijirea mormintilor.

Una dintre problemele, cari trebuie să între mal adânc în conștiința creștinilor nostri, este grija de mormintele celor duși pe calea vecinieei. În aceasta privință poporul nostru trăește într'un izblitor contrast. Dă oarecare importanță sufletului celui adormit. Pentru el face înmormântare mare, pomană mare, parastase, face și danii dacă poate. Dar nu are nici o grijă pentru estetica externă a mormântului unde zace trupul răposatului.

În general mormintele noastre sunt lăsate la voia întâmplărilor. Nu e nici o rânduială după care să se facă gropile, împărțirile, cărările și îofrumșetările. Multele ordonațe oficioase, ce s-au dat pentru îngrădirea și îngrijirea mormintelor, au fost și sunt prea de multe ori și în prea multe locuri fără de rezultatele dorite. Nu am avut până astăzi desvoltat și nobilat acest simț al cimitirului îngrijit de mâna omului. Am lăsat tot în voia lui Dumnezeu, care transformă în pajiște bulgării scoși din măruntacile pământului. Ne-am mulțumit cu atât, și în loc ca pământul unde zac osămintele părinților și rudenilor noastre să fie cultivat și împodobit ca un pământ sfânt, îl călcăm cu picioarele, fac în cărări peste el, pe unde ne tale capul, sau îl lăsăm deadreptul loc de păsunat pentru vite.

Câtă nepăsare stă în acest lucru. Adevărat sacrilegiu și rău certificat despre atențunea ce o arătam pentru lăcașurile morților. Nu prețuim în justă ei valoare credința și cultul morților și a mormintelor.

În schimb câtă placere și semn de recunoștință arată cimitirele și mormintele îngrijite și sistematic împărțite cu cărări, împodobite cu flori și cu verdeajă. În orașele mari cimitirele sunt locuri de refugiu și odihnă, parcuri în cari și trupul și sufletul se recreiază și stă de vorbă cu cei ce au fost și nu mai sunt printre noi.

Generația noastră trebuie să-și facă aceasta educație a simțului de îngrijire a mormintelor. Ea începe

(Continuarea în pag. 2.)

Spiritul vremii.

(Urmare din pag. 1).

și tehnic și nu este în stare să nobiliteze pe om în privința morală. Cultura inimii lipsește. Credința, din pricini multe și din cauza alergării mai mult după cele materiale, a slăbit foarte mult. Sufletul omului modern nu mai este în stare să se avântă la cele spirituale, de natură vechinică. Nu se adapă din izvorul nesecat al credinței și învățăturei sfinte creștine și de aceea nu află pe pământ, aceea după ce aleargă.

Aceștia sunt numai cei truși de minte și puțin civilizați. Adevărata cultură temeinică duce la credință, după cum au fost oamenii cei mai învățați din lume, cari își descopereau capul, când rostiau numele lui Dumnezeu.

Sub haina lustruită a culturii moderne, se ascund adeseori porniri sălbaticice, cari lasă la iveală în diferite împrejurări. Micimea sufletului nu se poate ascunde. Pe pomul vieții lor produc numai frunze, unii ca aceștia nu aduc fructe, din care pricina îl ajunge blestemul Mântuitorului, ca pe smochin, când Iisus l-a blestemat, să nu mai facă fructe în veci, și îndată s'a uscat smochinul.

Cultura modernă intelectuală înstrăinează pe om dela izvorul nesecat al credinței în Dumnezeu și în așezările sale sfinte, cari dău sufletului putere și avânt. Cu toată sporia culturii, omenirea se pare, că este astăzi mai rea decât în alte vremi trecute.

Trebue deci să ne întoarcem la Biserica și la învățăturile ei, singure mânuitoare. Cultura sufletului să nu rămână fără cultura inimii. Să ne învățăm să duce o viață fără pretenții, patriarhală, să nu ne lăsăm atrași de duhul rău al vremii, ci să rămânem pe temelia de granit a bisericii noastre creștine, care, dacă totul trece, ea va rămânea în veac.

Inzadar vom bate la alte uși, căci nici una nu ni se va deschide. De vom bate, însă, la ușa bisericii, ni se va deschide nouă.

Aici ne chiamă Mântuitorul, zicând: „Veniți la mine toți cei însetăți și flămânzi și veți afla odihna sufletelor voastre“.

*Ilie Hociotă
protopop și colonel.*

Ingrijirea mormintilor.

(Urmare din pag. 1).

În școală și se desăvârșește în viață, în practica de a-și îngrijii fiecare familie mormintii proprii. Aceasta e singurul semn vizibil de recunoștință, ce-l arătămem memoriei naștașilor, cari prin noi își perpetuiază numele, săn-

gele și viață. Iar cine nu cinstește țărâna sub care așteaptă obșteasca inviere rămășițele pământești ale părinților și protopărinților nostri, ușor calcă poruncile și voia celor încă vii și arată un semn de nevrednicie și printre vii și pentru morți.

Lucrările de înfrumusețare trebuie să le înceapă îsuși preotul și învățătorul cu copiii de școală, în orele de îndeleitoare practice. Un copil, care ca elev a licrat la o carare în cimitir, ori a sădit o floare lângă crucea unui erou sau moș-strămoș de-al său, când va fi mare nu se poate să nu facă același lucru. Cu deosebire, că ceea ce facea odată sub ordinul și controlul preotului, sau învățătorului, acum va face conștient și liber de orice constrângere. Va simți datoria și sfîrșit de-a sta cu vrednicile și recunoștință lângă mormintele familiei.

Alt factor, însă mai important decât indemnul conducătorilor prin grau sau decât lucru copilloi de școală, este exemplul viu, dat de familia preotului, învățătorului, sau altul fruntaș din sat. Avem cazul unei parohii, în care a fost destul ca un singur mormânt să fie aliniat, ridicat și răsărit cu flori, ca întreg satul să imiteze în scurt timp fapta feclorului, care să gândit să aibă puțină grijă de mormântul tatălui său. Așa lucrează exemplul, atunci când se dă. El este atotputernic și în bine și în rău.

În consecință, să se înceapă cu pilda vie și activă, să se lucreze căt de puțin și cu școală și cu statul cel bun și cimitirele cu mormintele noastre vor primi în scurtă vreme un aspect mai civilizat și mai creștinesc.

Ca să ieșim din o rușine...

Via.

Ziua nașterii M. S. Regelui Carol II.

Vineri, în 16 Oct. a. c., când s-au împlinit 38 ani dela nașterea Iubitului nostru Suveran, întreaga Românie a îmbrăcat haină de sărbătoare, și în sfintele biserici s-au înălțat rugăciuni evlavioase pentru sănătatea Regelui Carol II.

În București, la catedrala dela Patriarhie, serviciul divin a fost oficiat de P. S. Sa Episcopul nostru Grigorie, cu mare asistență de preoți. A participat mult public select din conducătorii țărilor și armatei.

În catedrala din Arad s'a făcut Te-Deum la orele 11, de I. P. C. Sa Arhmandritul Dr. I. Suciu, a-sistat de Consilierii Dr. Gh. Cluhandu, M. Păcătan, Dr. T. Botiș, D. Muscan, T. Vățian, preotul C. Turic și diaconul Măcinic. Au participat: autoritățile civile, sub conducerea prefectului Dr. Gh. Șerban, și primarul Dr. C. Radu. Armata a fost reprezentată prin un grup de ofițeri, în frunte cu dl general Vilșoreanu, apoi reprezentanții revizoratului și al școalelor de diferite categorii, diferite societăți și alt public. La finea

serviciului divin, părintele Consilier Dr. Gh. Ciuhandu a rostit o vorbire avântată, în care a scos în relief rădăcinele dinastice înspite adânc în solul sufletului românesc, urând M. S. Regelui Carol al II-lea să conducă țara Românească pe drumul gloriei și a fericirii.

După masă la orele 5 s'a dat la Palatul Cultural o serbare bine reușită în onoarea Suveranului nostru. Serbarea a fost deschisă cu imnul regal, cântat cu precizie de corul Armonia din Arad, condus de profesorul A. Lipovan. Publicul mare, care abia începea în sală, a ascultat în picioare și la sfârșit a făcut ovății frenetice M. Sale Regelui.

A urmat conferința domului Dr. T. Botiș, rectorul „Academiei Teologice” despre M. S. Regele Carol. D-za ne arată, cum la unirea celor 2 principate Muntenia cu Moldova, marii bărbați de stat au conceput idea de-a se așeza pe tronul României un principiu străin, care se întemeieze o dinastie română, ce va fi chemată să ducă miloul principat la înfăptuirea idealului său național. Acest principiu a fost Carol, care a devenit un rege glorios și înțelept, apoi Ferdinand sub care s-au împlinit toate aspirațiile teritoriale ale noastre. Acestor Regi vrednicii le-a urmat M. S. Regele Carol al II-lea, care s'arata sub toate rapoartele, a fi un Rege înțelept, care s'a și numit pe sine voievodul culturii noastre naționale. Crescut aici, hrănit sufletește din idealurile noastre naționale, țara priveste cu încredere și mândrie la tînărul nostru Suveran, care ridică prestigiul neamului nostru pe un predeșteal egal cu alte neamuri mari.

Urmează recitarea unei poezii ocasionale, de către un elev dela Lic. „Moise Nicoară”, al cărui nume ne scăpă. Căteva fete dela Liceul Elena Ghiba Bîrta, execută foarte bine mai multe dansuri naționale, iar Dșoara V. Șepșan, acompaniată la pian de către Dl. Dr. Botiș, execută ireproșabil două splendide cântări La fel Dl. Ursulescu.

Biserica ortodoxă română în Secuime

Dacă timpurile vitrige ne-au ținut subjugăți veacuri întregi, conștiința românească ne-a rămas neatinsă, chiar și celice și-au uitat dulcea limbă strămoșească. Acel foc sacru în toată curetenia lui ne-a susținut, prin el am biruit și tot prin el vom trăi! Sentimentul acesta îl moștenim și-i dăm urmașilor! El se manifestă în terenul Bisericii Iui Hristos. Înăntășii noștri prin biserică învingeau și băluțele lor le încununau cu Altare sfinte, singura nădejde pentru alții.

Acelaș proces natural de desrobire sufletească se lvește și astăzi la poporul românesc din Secuime, și tot prin puterea divină a bisericii Iui Hristos.

Sapte români din satul Bodoș (jud. Treișcaune) cea negura vremurilor de tristă amintire și-au uitat

dulcea limbă a malcilor, ca și mulți alții, au redevinut la conștiință! Ca și vulcanul, ce își se pare adormit, au îsbucnit în sufletele lor conștiința de români. Acest sentiment, — nouă sfânt, — de sigur cel șapte eroi din Bodoș și l-au exprimat prin vorbele străinului, dar îspășit prin lacrimi îvorite din inimă românească! Cel șapte eroi s'au învins pe sine! Semnul biruinței lor este ca a celor dedemulți: Biserica lui Hristos! Cel șapte români renăscuți și poate mai români decât mulți români, — din economiile lor au înălțat falnică biserică ortodoxă română în satul lor!

Cine ar putea să pună pe hârtie bucuria și tărla biruinței lor sufletești?

Câți de 70 de ori câte 7 români, încă împălejili nați cu sufletul lor românesc de rugina străinului, din acelea părți și aiurea, văzând eroismul și jertfa celor șapte din Bodoș, nu vor avea remușcări și dorință de îspășire pentru păcatele lor și ale vremurilor?

Dar mai pre sus de toate, cine ar putea aprecia la adevărată valoare rolul sfânt de deșteptare sufletească din acelea părți a scumpei noastre Tările săvârșite de cel trei apostoli ai neamului: de Primul ministru al Tărilor românești N. Iorga, Pă. Dr. Lupaș și de vrednicului păstor de suflete românești Pă. I. Gorcea din Bățanii

Se apropiе congresul.

Alături deosebită atenție preoșimii din Mitropolia Ardealului asupra Congresului apropiat pe care îl va înține Asociația clerului „Andrei Saguna” la Alba-Iulia.

Congresul acesta va comemora 1500 de ani dela Sinodul ecumenic efesin, 170 de ani dela mucenicia călugărușului Sofronie și 60 de ani împliniți ai Marei înălțări N. Iorga.

Congresul va discuta problema salariilor preoștii, a înființării fondului de ajutorare a preoștilor, a pensionării și a solidarizării clerului în vederea apărării proprietății sale interese și a justelor revendicări ale Sfintei noastre Biserici.

Congresul dela Alba-Iulia va îmbia prilejul unor mărețe festivități religioase și al unor discuții în jurul celor mai importante probleme din actualitatea bisericească.

Data Congresului va fi anunțată în curând prin ziar. Biroul central al Asociației Clerului „Andrei Saguna”

**„Cea mai nobilă virtute este
ertarea,**

**„Cea mai frumoasă recunoștință
este neutarea“.**

† Ghizela Aga.

Preoteasa Ghizela Aga, soția preotului nostru Victor Aga din Chișoda, a încetat din viață, în 27 Sept. a. c. lăsând în profundă durere pe soțul său, 2 fete și un băiat.

Răposata a fost o preoteasă vrednică, evlavioasă și adevărată mamă a comunei Chișoda. Dovzdă regretul unanim cu care a fost petrecută pe calea vechiilor.

Înmormântarea regretei preotese a săvârșit-o preoții: Gh. Rusu din Șag, Gh. Tocitu din Chișoda-Nouă, D. Voniga, A. Chișozan din Ghioroc și N. Albu din Fratella.

Panegiricul l-a rostit părintele Voniga, scoșind în relief calitatele vrednice ale răposatei.

Asistența, compusă din întreaga comună, precum și mulți creștini din satele vecine, au petrecut cu durere pe răposata la locul de odihnă. Rugăm pe Domnul să așeze sufletul ei în corturile dreptilor, iar fratelui nostru, să-l dea tările să supoarte pierderea soției iubite, cu resignație creștinească.

Sfîntirea bisericei din Gurahonț.

În monotonia satelor noastre se iveste, din când în când, câte un act mai însemnat, care le trezește din somnolență lelărgică: un cerc religios, o misiune, o sfîntire de biserică, o conferință etc.

Aceste acte sunt adevărate momente de reculegere și înălțare suletească, unde pe lângă fastul ce se dă serviciilor divine, se revărsă din belșug în sufletele credincioșilor harul Domnului nostru Iisus Hristos.

O astfel de trezire sfântă a fost și acul Sfîntirei bisericii din Gurahonț, pentru credincioșii de aci.

Sfîntirea acestei biserici a săvârșit-o P. Cucernicia Sa Ioan Georgea revizor eparhial, ca mandatar al P. S. Sale Părintelui Episcop Grigorie, care a trebuit să plece la București, la ședințele sf. Sinod.

Sâmbătă în 10 Octombrie la ora 5 după masă s'a inceput vecernia și privegherea prescrisă de tipicul bisericii noastre, de către P. C. Sa I. Georgea mandatar Episcopesc, protopop Constantin Lazar, preoții Max. Miclean Secaș, Al. Floria Iosăsel și V. Bulz din loc.

Duminică în 11 Octombrie a. c. la ora 8 dimineață s'a inceput acul sfîntirei sub conducerea părintelui I. Georgea, asistat de protopopul Constantin Lazar și preoții: Max. Miclean Secaș, Al. Floria Iosăsel, V. Bulz Honișor și R. Popa Bonjești.

După sfîntirea apei, s'a incunjurat biserică în sunetul clopotelor și a cântărilor bisericești, iar de peste drum, din pragul capiștei, baptiștii priveau cu remușcări sufletești mărețul act.

Cu un fast și solemnitate deosebită s'a inceput și a decurs Sf. liturghie. La preceasnă P. C. S. pă. I.

Georgea, cu o voce sonoră și puternică, își desvolta predica, despre „Biserica și rugăciunea în comun.” Aproape o oră D-Sa a știut să slăpânească atenția credincioșilor.

Vorbitorul ne însărcină necesitatea rugăciunii în comun. Dând povește cum trebuie făcută rugăciunea. Ce folos are rugăciunea în comun, aducând ca exemplu: viața de toate zilele.

Ca încheiere interpretează Cuvintele Apocalipsului „Iată stau la ușă și bat..... Apoi scoate la iveală că rugăciunea îi folosește omului, iar nu lui Dzeu, care este desăvârșit.

După predica Pr. V. Bulz din loc, mulțumește P. On. Domn Revizor Eparhial pentru osleneala și îroagă să transmită P. S. Sale Domnului Episcop mulțumirile și devolementul lor.

S'a remarcat prezența Domnilor intelectuali din localitate la acul Sfîntirei. D-na și Dl. Dr. T. Băbușia, Dna și Dl. Dr. Oarcea, D-na și Dnul Petre Uglă, V. Bucurescu, Constantin Calin Coțoiu, Babușia, Domocos.

Localnicii erau mulțumiți că și văd biserică renovată, pentru mărire lui Dumnezeu.

Raportor R.

Misiuni religioase la Stanciova.

Poporul credincios, — ca nici odată — este setos după cuvântul divin și îmbrățișează cu căldură pe toti aceia cari se apropiie de el cu gândul și dorința desinteresată de a-i vesti pe Hristos.

Acestel predispoziții se datorează și interesul, cu care românii, coborâți din comunele Petrilaca și Vidra de sus și așezăți, ca și coloniști, în comuna Stanciova pl. Recaș, au întimpliat și primit în mijlocul lor pe pă. protopop Dr. P. Țiucra, și pe misionarul tractual pr. M. Șora, în Dumineca de data 11 Octombrie a. c., luând parte la misiunile religioase desfășurate în aceea comună.

Intr-o atmosferă de sărbătoare s'a săvârșit sf. liturghie de P. C. prototiereu Dr. P. Țiucra, asistat de adm. par. Oct. Albani, pr. M. Șora misionar tr., pr. N. Giulvezan și pr. N. Cramba. Răspunsurile liturgice le-a dat învățătorul N. Barbu din Nadăș. Pă. prototiereu a vorbit la sf. liturghie despre „Moartea sufletească”. Nu numai pentru expunerea curgătoare ci și pentru sfaturile practice, date pe oțelesul ascultătorilor, predica a fost ascultată cu mare atenție.

După serviciul vecernie, săvârșit de pr. M. Șora, s'a ținut ședința Cercului religios în curtea Școlii.

Pr. M. Șora a vorbit la aceasta ședință despre: „Puterea cuvântului dumnezeesc”.

A mai vorbit din partea Asoc. cult. „Astra” pr. N. Cramba despre: „Primejdia concubinajului”.

Cuvântările au fost încadrante de serbarea aranjată de înv. Nedescu din Stanclova cu elevii școalei primare.

Pă. Oct. Albani, admin. par. cu spontaneitatea-l cunoscută a adresat în numele coloștilor cuvinte de mulțumită pă. prototereu și tuturor, celor ce au contribuit efectiv la succesul serbăril, insistând cu drept asupra zelului depus de înv. Nedescu.

Deși originari din mai multe comune, coloștii lofrății prin legăturile de sânge și prin sfânta lor lege, se grupează cu drag în jurul sfintei biserici și a școalei, cele două steaguri de viață ale neamului.

După cuvântul de închelere, rostit de pă. prototereu, participanții s-au resfirat pela casele lor cu sufletele reînviate, și cu convingerea întârziată, că au să îndeplinească, pe acestea locuri, un mare rol, pentru recucerirea integrală a patrimoniului străbun.

Tie Flaviu.

(Urmare)

Fraților creștini vor fi între voi unii cari nu beau din palimă, ci numai dintr-o credință greșită. Anume, cred că dacă beau se înăresc, să încălzeșc și își împrospeleză puterile de muncă. Mare rătăciel! Oare când se simte omul mai slab, mai palid, mai lăod și mai fără posibilitate de lucru și de mâncare, decât atunci, când se scoală după ce a fost amețit de alcool? Știința și viața de toate zilele a arătat și arată mereu, că lucrul omului beat nu poate slăbi lăurea de al celui treaz, în nici o condiție. Așa că greșesc amar acei ce cred că primesc sănătate și putere, când duc paharul cu alcool la gură.

De altă parte, nu-i vorbă, chiar și doctorii dau omului — ca leac — pușină, foarte pușină beutură. Dar în cazuri foarte rare și numai la anumite morbi. De îndată ce vine sănătatea, încrețea. După ce se face sănătos, nu mai ia nici un fel de leac. Dar se poate că tocmai cu alcoolul să facem altfel? După ce medicul l-a scris ca leac, noi să ne otrăvim cu el și când suntem sănătoși? De ce nu fac oamenii și cu alte leacuri la fel, cari la urma urmelor aproape cele mai multe sunt tot otrăvuri, ca și alcoolul? Ca adeca, să le folosească și când sunt sănătoși? Iată prin urmare nesocința și rătăcirea oamenilor bători.

Popoarele înaintate în cultură și civilizație, se ferește de alcool, pentru că știu că el are numai o urmare și o singură influență. Și aceasta e rea. Ba unele lău chiar și opriți de tot, cum este America, în care s'a dus luptă de stârpire a alcoolismului peste 100 ani.

Astăzi, iată ce spune marele industriaș H. Ford, care are cea mai mare fabrică de automobile din lume, unde lucrează mii de lucrători, — despre urmări-

consumului de alcool în Statele Unite: „Omenirea XVIII este cel mai mare izvor de bogăție și de prosperitate al Statelor Unite. Nici un om cu mintea înțreagă n-ar consuma să-l vadă abrogat.”

Tot în acest înjelos se exprimă și marele savant Th. Edison: „Prohibiunea este cea mai mare binefație ce s'a adus muncitorilor...“

Norvegia fără în care abia mai știe de alcool, din 1928 nu s'a mai făcut nici o ucidere, nici o crimă, ceeace numai într-o țară în care nu se bea, se poale întâmplă. Cu cât un popor e mai înaintat și deci mai sănătos, mai harnic, mai cruceștor și în stare mai bună. Din contră, cu cât un neam este mai înapoiat, cu atât e mai otrăvit de beuturi spirituase, mai sărac și mai bolnav, lipsă de carte și de înțelepciune fiind un bun teren pentru alcool.

După toate aceste Vă întreb, iubișilor credincioși, un om deplin și un creștin adevărat se mai poate lăsa stăpânit de patima și de păcatul beției? Se mai poate lăsa ademenit de ispитеle ei? Mai poate să-și robească cu voia trupul și să-și bață joc de sine în chipul cel mai rușinos și mai dureros? Mai poți tu creștine lăsa ca trupul tău să și-l înjosești alături, încât să-ți amețești și apoi să-ți lași trântit și tâmpit în pulberea pământului sau în noroiul drumurilor? Nu te înșiori când ști că în timp ce unii oameni se roagă sau muncesc tu te lași emăgil, sau își silești trupul la nesași și la păcat?

Iubite creștine, oprește-le și te învață cumpălarea! Nu ști că prin beție devii fără să vrei criminal, omorâtorul propriului tău trup, chiar și atunci când nu faci un rău la nimenea? Nu știi tu, că prin beutură te lăpezi de Dumnezeu, își osândești sufletul, își desigurezi chipul și nimicești asemănarea Bunului Dumnezeu din tine? Din rege al săpturilor ce eşti, te cobori mai jos decât animalele cele fără de minte și te faci din om neom, fără frumusețe, fără minie, sărac și nebun.

Prin orice bani dați pe alcool, ieși pânea din gura copiilor, sau arunci câteva cărămizi dela temelia casei și a fericirii tale. Și prin orice păhar de alcool își scurtezi viața și puterea de muncă, își slăbești sănătatea, își întuneci mintea și rabazi tu și urmașii tăi suferința și săracia.

De aceea, „ieșii milă de tine”, omule, de copiii tăi, de soția ta și de oamenii, cari te văd rătăcit, părăsit și prăpădit în mocirla satanei. Hotărăște-te odată ca să nu mai pui în gura ta nici un fel de beutură alcoolică, deoarece cu orice picătură de alcool pusă în gura ta, se introduce în trupul tău un picur de otravă.

Du-te și te arată preotului, spovedește-ji și-ji plângă păcatul! Lapădă-te de beutură ce de satana, deoarece biserică și casa ta nu poate fi înlocuită cu cărciuma, care face din sărbători zile de scandal și de prăpăd.

Ridică-te și privește cerul, fiindcă eşti făcut pentru cer și mai ales prejuosite după cuvință partea dumnezelască din tine. Au nu ști că tu eşti „biserica

Duhului Sfânt" (I. Cor. 6, 19)? În tine sălășuesc darurile Sfântului Duh, cari aşteaptă ca prin împreună lucrarea, colaborarea ta, să te înalte, să te desăvârșească, să te facă fiu adevărat alui Dumnezeu. Ascultă glasul și invățătura Scripturii Sfinte care nu numai că oprește dela beșie, ci ne îndeamnă chiar, ca să preămărim pe Dumnezeu în trupul și în sufletul nostru, ca unele care sănt ale lui Dumnezeu (I. Cor, 6, 20).

O, iubite creștine, cât ești de nedrept față de sufletul și față de Dumnezeul tău, când ne socotești și culci în picioare cu voie liberă parlea nemuritoare din tine, voia și porunca Bunului Dumnezeu. Cât ești de nedrept față de soție, copii și societate, când în loc să le fii spre folos, le pricinuești povară, năcaz și suferință. În paharul care îl duci la gură bei totdeauna „lacrimile, sângele, viața femeii tale și a copiilor tăi" (Lamennais).

Indreaptă-te, roagă-te și te ridică! Liberează-te! Aduși aminte că pentru toate taptele tale vei răspunde și vei da seama de ele înaintea judecății lui Dumnezeu și a conștiinței tale. Fie-ți deci milă de tine și ca odioasă fiul cel pierdut, întoarce-te cu față căilă și cu voință întărită și îndreptată către Părintele cel ceresc. Strigăt din adâncul inimii tale, din tot cugetul și din tot sufletul tău: „Părinte! Greșit-am! La cer și înaintea Ta!" Si Dumnezeu Sfântul se va bucura de întoarcerea ta și o să-ți rostească și ţie cuvenitul de milă și de ierlare, ca și rătăcitului din Evanghelie „Fiul meu acesta mort era și a înviat, și perduț cra și s'a aflat" (Luca 15, 24).

Pr. Ilarion V. Felea.

Misiuni religioasă în comuna Ignești.

În ziua Domnului de 23 August a. c. pe un timp frumos de vară la orele 9 au sosit frații și surorile ostașii din comuna Buteni, în comuna Ignești ca să petrecem la olaltă în rugăciuni și cântări duhovnicești.

Sfânta liturgie a fost săvârșită de preotul Gh Popovici, iar răspunsurile liturgice a fost date de corul oastel din Buteni sub conducerea vrednicului conducător Ioan Braițiu.

Predica zilei a fost rostită de părintele Gheorghe Popovici din loc, explicând pe înțelesul tuturor pericopa Evanghelie care a fost ascultată cu multă atenție din publicul care de-a băta încăpea în biserică.

După terminarea liturgiei s'a sfînit un drapel național donat Societății Sfântului Gheorghe din loc, de părintele nostru Gheorghe Popoviciu în valoare de 800 Lei, s'a mai sfînit un prapore care a fost donat de societatea femeilor din loc sub inițiativa evlavioasei preotese losana Popoviciu în valoare de 2500 Lei.

După masă s'a servit vecernia, toate răspunsurile a fost date de corul oastei, iar părintele din loc a rostit

o predică despre credința strămoșească și lubirea față de biserică.

În decursul sf. vecernii au sosit o centă de ostași din comuna Hășmaș, județul Bihor condusă de preotul Ilie Moisă.

La fine s'a ținut o serbare foarte reușită în grădina școalei primare. Programul executat a fost următorul:

1. „Veniți să ne închinăm" cântată de ostașii din Buteni.

1. „Ne cheamă mama noastră" poezie declamată de eleva Cornelia Rada.

2. „Dumnezeule noi Te mărim" pe glas 8 cântă de ostașii din Buteni.

Predică ținută de părintele Ilie Moisă din Hășmaș, despre puterea sf. cruci,

Apostolul zilei explicat de Ioan Braițiu cond. oastei Buteni.

Apoi părintele Ilie Moisă din Hășmaș a discutat și puș câteva întrebări din sfânta scriptură predicatorului baptist din loc, care a zis că el știe să discute numai din scriptură baptiștilor. Poporul s'a convingut din cele auzite că credința baptiștilor nu este zidită pe adevăr.

Lubirea de mamă.

Zilele trecute un băieță de vre-o unsprezece ani se asvârli în valurile Senei de pe unul din podurile ce leagă cele două maluri pariziene. El fu scos din apă de niște pescari și dus la spital, unde după ce l se dădură îngrijirile necesare, fu așezat într-un pat alb și curat.

A doua zi de dimineață, micul disperat se destepți sub razele calde ale soarelui. În jurul lui erau flori și a ături de patul său sta o frumoasă doamnă, — o contesă rusă, — care-i adusește bomboane și întrebă cum il chiamă.

Andrei își spuse numele și vîrstă și apoi, — cu oarecare teamă, — întrebă dacă era în cer.

— Nu tocmai, îi răspunse frumoasa doamnă, dar ești cu prieten, cari îți vor binele.

De ce voise să se omoare? Fiindcă nu mai avea mamă și se ducea în cer să o caute.

În după amiază aceleiași zile, o femeie cu înfățișarea obosită și cu aerul îngrijorat, întovărășită de un băiat de vre-o treptăzice ani, intră în cabinetul medicului-suflet al spitalului

„Sunt mama copilului, spuse ea; am venit să-mi iau bălatul. Am fost despățită atâtă vreme...

Revederea fu îndulosoatoare.

Mama povestii că în 1924 dase pe copil la o doică și că aceasta muriad, el rămăsese pe mâna vecinilor. Micuțul duse o viață hărțuită, fiind brutalizat de un tată vîtrig și neîndrăsnind să mai vie acasă, mama să nu-l mai ștui de urmă, până în ziua aceea, când afă din zare că fiul său voise să se omoare. Si acum sărmanul micuț e fericit și crede cu adevărat că se găsește în raiul pe care se duseser să-l găsească..

Rădunarea „Asociației învățătorilor” din județul Arad.

Duminică în 18 Oct. a. c. la orele 9, când loți creștinii trebuie să meargă la sf. biserică Asociația învățătorilor din județul nostru, și a liniștii adunarea anuală, sub prezidiul dlui N. Cristea Iosif inspector școlar.

S-au prezentat învățători în număr frumos. Adunarea a fost surprinsă și de prezența președintelui Asociației învățătorilor, D-l Toni, o forță reală a pedagogiei.

Inainte de masă s-au discutat mai multe probleme pedagogice, în jurul căroror s-au încins discuții mature și edificatoare.

După masă au fost desbatute probleme profesionale și de ordin material.

Iar la ora 5 după masă dl. V. Toni a liniștit în sala Palatului Cultural o conferință instrucțivă despre educația tineretului. Conferențiarul, prin o limbă ireprosabilă, a arătat cum se face educația în Occident și în țările scandinavice. Ca concluzie a anunțat că, adeverăta educație este aceea care are ca temei religia creștină.

INFORMATIUNI.

Adunarea Astrei. Duminică în 19 Oct. a. c. societatea Astra, despărțământul Arad, să fițuit adunarea generală, sub prezidiul dlui Ascaniu Crișan, în saloanele Cercul românesc din Arad. Prezidentul a făcut un raport despre activitatea Astra în anul trecut. Au vorbit mai mulți intelectuali, cerând pentru viitor un plan de muncă mai unitar. La urmă s'a ales un nou comitet pe 5 ani, în frunte cu dl. A. Crișan, directorul liceului Moșe Nicoară.

Societatea Sf. Gheorghe. Membrii Societății Sf. Gheorghe, elevi ai gimnaziului Iosif Vulcan din Arad, și-au făcut insignii, căte un medalion, pe care îl poartă atârnat pe piept. Un medalion de acesta au prezentat membrul pomenitei societăți P. S. Sale Părintelul Episcop Grigorie în 10 Oct. a. c. Se știe că P. S. Sa este patronul și inițiatorul acestei societăți în eparhia noastră.

Căți noui născuți și căți morți am avut în ultimii 10 ani. În anul acesta s'a făcut, după cum se știe, numărătoarea populației din țara noastră. S'a găsit că pe pământul românesc trăesc peste 18 milioane de suflete. Țara mică (vechiul regat) avea în anul 1910, nu mult decât 7 milioane locuitori. După unire, în 1921, România întregită avea 16 milioane suflete, iar azi, ea cuprinde — după cum am spus — peste 18 milioane de oameni. Din numărătoarea făcută se vede că din 1921 până în 1930, am avut un total de 6 milioane și jumătate, nașteri, iar numărul morților se ridică la marea cifră de 3 milioane și 700 de mii. Cu alte cuvinte, numărul populației din România s'a sporit în ultimii 10 ani cu peste 2 milioane și jumătate de suflete.

Un nou Sinod ecumenic al bisericii ortodoxe. Sf. Patriarh e a înștiințat că în ziua de 19 iunie 1932, se vor întruni la mănăstirea Vatoped de la Muntele Athos reprezentanții tuturor bisericilor ortodoxe.

Vor lua parte căte doi episcopi de fiecare biserică, având vot deliberativ.

Această adunare urmează a fi săptămâna data adunării unei al IX-lea Sinod ecumenice ortodoxe.

Un asemenea Sinod nu s'a mai întînit din veacul al IX-lea.

Ultimele sinode ortodoxe au fost la Niccea în anul 787 și la Costantinopol în anul 889.

— O cloșcă cu pui de aur lângă Blăjel. Săteanul Teodor Munteanu din comuna Blăjel, județul Târnava-Mare, arând în pământul său, a desgropat cu plugul un vas de fier în care se găsea o cloșcă cu 10 pui. Atât cloșcă cât și puji sunt din aur curat. După o conștiință cu soția sa, săteanul a plecat la București cu gândul să încearcă să vândă comoara găsită. La București, însă săteanul a dat de necaz întrucât poliția a aflat ce are de vândut și l-a luat comoara, pentru că spune legea că o parte din comoriile găsite este a statului, și cel care găsește o comoară e dator să dea de șliere.

Un fiu necunoscut. Locuitorul Nicolae Suciu, în etate de 77 ani, din Somoșeni (Cluj), locuia la fiul său, unul dintre cei mai înstăriți săteni din comună. Zilele trecute bătrânuș a sătmărit și după o mică ceartă, a fost pus, așa boala cum era, într-un grăjd, de fiul său. În timpul nopții, doi porci s-au apropiat de bătrân și l-au mâncau nasul și urechea stângă. A doua zi a fost găsit mort. Autoritățile fac cercetări.

Un avocat putred de bogat, căsător. Am pomenit de multe ori despre unii căsători millionari. O întâmplare ciudată este aceea a unui avocat Brighton din Anglia, care sub motivul unor călătorii de afaceri, lipsea de câteva ori pe an din oraș și se întorcea cu jeburile pline de banii. El pleca la căsătorie în Spania, împărăția milogilor. În cele din urmă a fost omorât de către unii pretenți de căsătorie al său, cari nu vedeaau cu ochi bunii căștigurile mari ale tovarășului lor. La moartea lui s'a aflat că era avocat și că a lăsat o avere foarte mare.

Nu vă lăsați copiii singuri. În comuna Stănești din vechiul regat, s'a întâmplat o groaznică nenorocire față următoarele împrejurări. Familia Niculiciola, din acel sat, s'a dus în deal la vie, să culeagă struguri. Au luat cu ei și o fetiță a lor Marla, în etate de 5 ani. Cum era frig el au făcut focul în capul viei și au lăsat copila să se încâlzească. Nenorocirea a făcut ca focul să cuprindă hainele fetiței. Fetița a ars de vie. Când s-au întors părinții și au găsit fetița moartă și corpul făcut aproape în întregime scrum și cenușe.

Înăbușii de fum într-o casă. O nenorocire, care a impresionat mult populația, s'a întâmplat în cătunul Sarul-Dornei de lângă Vatra Dornei. Femeia V. Todorean, plecând dimineața de acasă, a înculcat pe cel trei copii ai ei, unul de 1 an, altul de 3 și al treilea de 6 ani, în casă. Copiii jucându-se au găsit o cutie de chibrituri, au scos apoi fâful din paterul de pe pat, pe care l-au aprins. Fâful a ars mocalt dând numai fum. Copiii neputând leși afară s-au înăbușit și au murit toți trei.

Un elefant la masă În țara Danemarca, primăria dintr-un oraș a dat o masă unui ospet american. Într-o oadă mare s'a aşternut o masă cu toate bunătățile lumii. Când însă ospetii au venit să mănânce, au văzut cu mirare că masa e goală, iar în oadă se afla un elefant. Ce se întâmpline? În timpul când mânările erau pe masă, a intrat un elefant din grădina de animale din apropiere, afilătoare în acest oraș și, îspitit de bunătățile de pe masă, și-a îndestulat pofta din belșug.

Parohii vacante.

Conform rezoluției Ven. Consiliu Eparhial Nr 3974/931, pentru îndeplinirea parohiei întâia vacanță din Macea, care este de clasa *primă*, se publică concurs cu termen de 30 zile, socotite dela prima publicare în organul „Biserica și Școala.”

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesiune parohială în extindere de 32 jugh. cadastrale, cu drept de păsunat
2. 1 și jumătate teren arabil ca bir parohial.
3. Stolele legale.
4. Intregirea dotației dela stat.
5. Locuință în natură cu grădină.

Preotul ales va trebui să catechizeze la școalele din loc. Va suporta toate impozitele după venitul său preoțesc.

Parohia fiind de clasă primară, recurenții vor avea să prezinte dovezi despre pregătirea cerută pentru parohii de clasă primă și despre 8 clase de liceu și bacalaureat.

Recurenții, cu prealabila știre a protopopului tractual, se vor prezenta în vre-o Dumineacă ori sărbătoare în sf. biserică din Macea, pentru a-și arăta dexteritatea în rituale și oratorie. Cererile însușite de adnotexe necesare, adresate Consiliului parohial din Macea, se vor înainta în termenul concursual Oficiului protopopesc din Arad.

Recurenții din altă dieceză vor alătura la cererea de concurs actul de învoire din partea Prea Sfintei Sale Părintelui Episcop diecezaean din Arad.

Consilul paroh ort. rom din Macea.

Ințelegere cu Traian Vafian m. p. protopop.

2-3

Pentru îndeplinirea parohiei din Ghiroda, protopopiatul Timișorii, devenită vacanță prin mutarea preotului Virgil Popoviciu la parohia din Timișoara-Mehala, se publică concurs cu termen de 30 de zile, socotite dela prima apariție în organul diecezaean „Biserica și Școala”.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Una sesie parohială.
2. Birul legal.
3. Stolele legale.

4. Intregirea dotației preoțesti dela Stat.

5. Casă parohială.

Preotul ales va suporta toate impozitele după beneficiul din parohie. Va servi și va predica regulat în sf. Biserică. Va catechiza la școala primară fără altă renumerație din partea parohiei.

Parchia fiind de clasa primă, dela recurenții se cere să aibă calificație regulamentară.

Cel doritorl a competa la acest post, se vor prezenta, în cutare Dumineacă sau sărbătoare, în sf. Biserică din comuna Ghiroda, spre a-și arăta destoinicia în cele rituale și oratorice, conformându-se strict & lui 33 din Regulamentul pentru parohii, iar cererile însușite de anexele necesare, adresate consiliului parohial din Ghiroda, le vor înainta în termenul concursual oficiului protopopesc ortodox român din Timișoara, Iosefin str. Mircea Voia Nr. 6.

Cei din altă dieceză vor cere prealabil binecuvântarea Prea Sf. Sale Părintelui Episcop diecezaean, spre a putea recurge.

Ghiroda, din sediul consiliului parohial, înaintă la 16 Septembrie 1931.

Ințelegere cu Dr. Patrichie Tîrca protopopul Timișorii.

2-3

Conform rezulației Consiliului eparhial No. 5181 / 1931 pentru îndeplinirea postului de capelan temporal, cu drept de succesiune, pe lângă parohul deficent Nicolae Răchici din Iancahid (Iankovmost, Jugoslavia) cu filia Clec, se scrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în organul oficios „Biserica și Școala”.

Beneficiul împreunat cu acest post este următorul:

1. Jumătate din sesiunea parohială în extensie de 32 jugh. cad.; din grădinile ce-l aparțin și din competiția de Islaz.

2. Jumătate din stolele legale.

3. Jumătate din birul parohial.

Parohia este de cl. I. Dela recurenții se cere calificare corespunzătoare. Întrucât nu se vor prezenta reflectanți de cl. I. se admit și recurenții cu calificare de cl. II.

Capelanul va suporta toate dările după beneficiul său și va fi obligat să catechizeze la școala primară din loc, fără altă renumerație din partea parohiei.

Reflectanții își vor adresa cererile consiliului parohial din Iancahid și le vor înainta adm. tractual Gherasim Andru în Sarca (Jugoslavia), iar în termenul concursual, pe lângă prealabilă încreștere a administratorului tractual, se vor prezenta în sf. biserică, spre a-și arăta dexteritatea în cântare și oratorie.

Cei din alte eparhii vor produce încreștere dela Prea Sf. Sa Episcopul nostru Diecezaean.

Consiliul parohial

Ințelegere cu: Gherasim Andru adm. tractual

3-3

